

בית בובות

אם גם אתם אוהבים בובות, כדאי שתכירו את הידעים החוגגים לתיאטרון בובות בחולון. החברה האלה יוצרים בובות בצבעים ולאחר מכן מפיחים בהן חיים עם כוח קוסמים אמיתיים. פינקוין, האחורין!

מאת: ענת בלזברג

"אחד כך אני קובעת איזה צבע שיער יהיה לה ובאיזה אורך, וכך הלאה. כל בובה זקוקה גם לשם, כי אחרת זה ממש לא שווה. לכן, אחרי שאני מסיימת להכין אותה, אני מסתכלת עליה וקוראת לה בשם מצחיק כלשהו."

אמילי מסבירה שלפעמים הבובה מקבלת אופי תוך כדי תהליך ההכנה שלה: "כשאני מתחילה לעבוד על בובה, אני אף פעם לא יודעת מה יצא ממנה בסוף או איזו דמות היא תהיה. בהתחלה מכינים את הבסיס, ולאט לאט הבובה מקבלת אבירים ואופי. בובת הגרב שלך, למשל, יצאה די מצחיקה ממש בלי שהתכוונתי. אני הכי אוהבת להכין את הבובה, לקבוע איך היא תיראה ומה היא תלבוש, לבחור לה שם ולהחליט איך היא תתנהג."

רוני, לעומת זאת, משתדלת לא לתכנן דברים מראש. "אני לא מחליטה מה יהיה האופי של הבובה לפני שאני רואה מה יצא לי", היא אומרת. "אבל אני תמיד מכינה בובות נחמדות וחייניות, כי אני ממש לא אוהבת דמויות כיעסות. זה עושה לי לא נעים בלב".

"אני התחלתי ללכת לחוג בעקבות שתי בנות מהכיתה שלי, שהראו לי את הבובות שהן הכינו בחוג", מספר גל בן יאיר בן ה-8. "נדלקתי והחלטתי שגם אני רוצה ליצור בובות מצחיקות ומשוטות. מה שאני הכי אוהב בחוג הוא להכין את הבובה ואחר כך להציג איתה ולתת לה חיים משלה". "הלכתי לחוג בעקבות אחותי הגדולה ופשוט התאהבתי בהכנת הבובות", מספרת רוני גושן, בת 7. "אני הכי אוהבת להכין את הבובה ולתפור לה אבירים, ואז אני טונת לדמיון שלי להשתלל".

בטח יצא לכם לצפות בהצגות של תיאטרון בובות, נכון? ובטח הוקסמתם מהאופן שבו הפכה הבובה מחפץ דומם לדמות חיה ונושמת, נכון? זה הזמן לפגוש שלושה ילדים יצירתיים ומלאי דמיון, שלומדים בחוג לתיאטרון בובות במרכז לתיאטרון בובות בחולון.

"הגעתי לחוג כי אני אוהבת אמנות ויצירה", מחייכת אמילי פדידה בת ה-11. "החוג לתיאטרון בובות הוא לא סתם חוג יצירה רגיל, שבו יוצרים משהו ואחר כך לוקחים אותו הביתה. כאן אנחנו עוברים תהליך, שמתחיל מהכנת הבובה ממש מההתחלה. הבובה לא נשארת על המדף כמו פסל, אלא אפשר לעבוד איתה, לשחק איתה ובכל פעם להמציא לה דמות אחרת. זה בהחלט מגניב".

אסף, היפתח!

יצירת הבובות היא חלק חשוב מאוד בתיאטרון הבובות, אבל כדי ליצור הצגה אמיתית, צריכים לדעת איך להפעיל את הבובה. אמילי מסבירה בדיוק מה זה אומר: "אחרי שמסיימים את הכנת הבובות, המדריכה שלנו מסבירה לנו איך

חיים חזים

כמו שכבר הבנתם, הכנת הבובות חרושת הרבה יצירתיות, דמיון והשקעה. לעתים יש גם צורך במחשבה ובתכנון, כדי ליצור בובה בעלת אופי מסוים. "כשאני יוצרת את הבובה, אני קודם כול מחליטה אם הבובה היא בן או בת, כי זה יכול להשפיע על העיצוב שלה", מסבירה נטע גושן בת ה-9.

מזיזים את הבובה, איך מניעים את הידיים והרגליים שלה ואיך הופכים אותה מסתם בובה דוממת לבובה חיה, שזזה ויכולה לעשות כל מיני דברים מצחיקים."

קן פוטשינסקי בת ה-7 מוסיפה: "לכל בובה יש סיפור משלה. לפעמים המדריכה שלנו מביאה לנו טקסטים ואנחנו מציגים לפיהם ולפעמים אנחנו משרטטים את הסיפורים בעצמנו ויוצאת לנו הצגה ממש מצחיקה".

"ליצור את הבובה זה בהחלט כיף", מסכמת נטע, "אבל אם לומר את האמת, אני הכי אוהבת להציג עם הבובה המוכנה. אני אוהבת לתת לה אופי משלה ולהמציא כל מיני שטויות שהיא עושה ואומרת. אני אוהבת שהמדריכה שלנו מלמדת אותנו טכניקות של הליכה ותנועה, וכך הבובה הופכת להיות כמעט אמיתית".

רוני

אסף

גל בן יאיר

נוע גושן

קרן